

Sygnatura akt XI C 2226/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Wojnar

Protokolant: Agnieszka Peregudów

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2016 r. we W.

sprawy z powództwa B. (...) z siedzibą w G.

przeciwko A. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. M. zawarła z (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W. umowę pożyczki.

(bezsporne)

Dnia 26 września 2013 r. (...) Bank S.A. i B. (...) zawarli umowę przelewu wierzytelności, na mocy której (...) Bank S.A. sprzedał B. (...) wierzytelności w stosunku do 6185 dłużników, wynikające z zaciągniętych i niespłaconych pożyczek, kredytów i kart kredytowych, których wykaz stanowi załącznik nr 1 do umowy.

(dowód: - umowa przelewu, k. 54-55)

K. C. (cedent) i J. G. (cesjonariusz) podpisali się pod zestawieniem, zawierającym dane A. M. i wskazującym w rubryce „Rodzaj produktu” - „kredyt”.

(dowód: - zestawienie, k. 59-62)

W dniu 16 lutego 2015 r. B. (...) sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym stwierdzono, że w dniu 26 września 2013 nastąpiła cesja wierzytelności (...) Bank S.A. z umowy kredytu gotówkowego z dnia 21 lutego 2009 r.

(dowód: - wyciąg z ksiąg rachunkowych, k. 4)

Powyższe ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Sąd oddalił wnioski strony powodowej o dopuszczenie dowodów z kserokopii umowy pożyczki, kserokopii zawiadomienia o przelewie, kserokopii wydruku komputerowego „wyciąg z załącznika nr 1”, kserokopii wydruku komputerowego z dnia 26 lutego 2016 r., albowiem kserokopia dokumentu nie potwierdzona za zgodność z oryginałem nie stanowi dokumentu i jako taka nie może być dowodem.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawą prawną żądania strony powodowej był art. 509 kc i art. 477 § 1 kc. Zgodnie z art. 509 § 1 i 2 kc wierzyciel może przenieść wierzytelność na osobę trzecią. Wraz z wierzytelnością przechodzą wówczas na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że pozwana zawarła umowę pożyczki z (...) Bankiem S.A. (art. 720 k.c.) Sporna jest natomiast legitymacja procesowa czynna powoda i wysokość dochodzonego roszczenia.

Odnosząc się do pierwszej spornej kwestii wskazać należy, że aby ochrona prawna mogła być przez Sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Tym uprawnieniem jest legitymacja procesowa czynna (wyrok s. apel. w Poznaniu z 17.05.2005 r., I ACa 1202/04, LEX nr 175186). Legitymacja procesowa jest to szczególnie uprawnienie do prowadzenia konkretnego procesu. Może ona wynikać z posiadania prawa podmiotowego bądź z przepisu ustawy.

Tymczasem w niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała czynnej legitymacji procesowej. Wprawdzie w uzasadnieniu pozwu wskazała ona, że przejęła prawa do wierzytelności wobec pozwanej, niemniej twierdzenia te nie zostały w żaden sposób wykazane. Z dołączonej do pozwu umowy przelewu wierzytelności wynika, że (...) Bank S.A. zbył na stronę powodową bliżej nieoznaczone wierzytelności,

ale umowa nie konkretyzuje tych wierzytelności, w szczególności co do osoby dłużnika i wysokości wierzytelności. Brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, że przedmiotem tej umowy była dochodzona wierzytelność. W umowie wskazano, że wierzytelności będące przedmiotem umowy sprzedaży zostały wskazane w załączniku nr 1 do umowy. Strona powodowa nie zaoferowała jednakże takiego dokumentu

w poczet materiału dowodowego. Do akt zostało przedłożone wprawdzie zestawienie zawierające dane pozwanej, brak jest jednak podstaw do uznania, że stanowi on załącznik do wskazanej umowy przelewu, nie wskazuje on stron umowy przelewu, ani jej daty czy też innych danych umożliwiających powiązanie tego zestawienia z umową przelewu. Legitymacji powoda nie dowodzą również kserokopie pism: zawiadomienia

o przelewie, wydruku komputerowego „wyciąg z załącznika nr 1” i wydruku komputerowego z dnia 26 lutego 2016 r. Przede wszystkim, zostały one przedłożone w formie kserokopii nie potwierdzonych za zgodność

z oryginałem. Tymczasem, ugruntowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd w tym zakresie wyraźnie wskazuje, że kserokopia nie stanowi dokumentu. Brak poświadczenia kserokopii za zgodność z oryginałem powoduje, że nie ma ona mocy dowodowej (por. wyrok SN z dnia 16 czerwca 2000 r., IV CKN 59/00, LEX nr 533122, wyrok SN z dnia 29 kwietnia 2009 r., II CSK 557/08, LEX nr 584200). Ponadto, dołączone przez stronę powodową do pozwu kserokopie dokumentów stoją w sprzeczności z jej twierdzeniami. Zauważyć należy, że pozwaną z (...) Bankiem S.A. wiązała umowa pożyczki. Tymczasem, w ww. zestawieniu wskazano jako rodzaj produktu „kredyt”. Także w pozwie i w wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda wskazano, że nabył on wierzytelność wobec pozwanej z tytułu umowy kredytu.

Strona powodowa nie wykazała również istnienia i wysokości dochodzonego roszczenia, ograniczając się do podniesienia gołosłownych twierdzeń w tym zakresie i przedkładając jedynie kserokopie dokumentów

i to takie, które nie zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem przez reprezentującego stronę powodową profesjonalnego pełnomocnika. Wskazać przy tym ponownie należy, że według strony powodowej dochodzona wierzytelność wynika z umowy kredytu. Tymczasem, pozwaną z (...) Bankiem S.A. wiązała umowa pożyczki, co potwierdza nawet kserokopia umowy przedłożonej przez powoda. Wysokości dochodzonego roszczenia nie dowodzi również wyciąg z ksiąg rachunkowych, który stanowi wyłącznie dokument prywatny. Nadto, dotyczy on wierzytelności z umowy kredytu, a nie z umowy pożyczki.

Tym samym, mając na uwadze powyższe rozważania, na podstawie art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. Sąd orzekł jak w wyroku.